

Торонто святкує
День Незалежності України

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Четвер, 25 серпня 2011, Рік 81, Число 33 • Thursday, August 25, 2011 Volume 81, Number 33

EU Expects Democracy and Prosperous Ukraine

Kyiv (PRNewswire) - The President of the European Commission Jose Manuel Barroso issued a statement dedicated to the 20th anniversary of Ukraine's declaration of independence.

The EC President reckoned that Ukraine had achieved a lot through the years of its independence, but has yet to strengthen its sovereignty by conducting constructive reforms. The rule of law, fight against corruption, independence of the court system, and the freedom of the press, according to Barroso, lay the basis for a mature democracy and economic prosperity the EU wants for Ukraine in terms of their long-term relationship.

Barroso recommended Ukraine explore interests expressed by foreign corporate investors, to attract investments. Ukraine needs to make noteworthy progress in the immediate future - resolve its tax and regulatory issues, make both systems transparent and guarantee proper copyright and licensing.

The Association Agreement between the EU and Ukraine will note Ukraine's remarkable progress in

political and economic reforms over the years of independence. However, Europe wants to receive a confirmation of Ukraine's commitment to the major European values: human rights, democracy, freedoms, the rule of law, and the freedom of speech. Barroso also highlighted the importance of public support in the reform process.

Ukraine has already fulfilled a number of its reform commitments by adopting a series of legal documents, such as the law on domestic and foreign policy, a new budget and tax codes. To further enhance its fight against corruption, Ukraine has also introduced new laws on the judicial system and the status of judges. The new Law on Access to Public Information has made possible the transparency of public institutions. Ukraine is also undergoing pension reform.

НОВИЙ ШЛЯХ

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Ukrainian Canadians Unite for Somali Famine Relief

Ukrainian Canadian Congress 'African Famine Relief' \$100,000 donation presentation. (L. to R.): Jim Temerty – major donor, Stefan Horlatsch - Holodomor survivor, Hassan Adan - ARAN Somali Canadian Relief coordinator, and Paul Grod – UCC President

Read story on page 3

Президент СКУ побував на суді над Юлією Тимошенко

18 серпня 2011 р. президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій разом з головою Європейського Конгресу Українців Ярославом Хортянні побував на суді

Голова Європейського Конгресу Українців Ярослав Хортянні

Президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій

над экс-прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко, що проходив у Печерському районному суді Києва.

Під час перерви в судовому засіданні Євген Чолій мав п'ятихвилинну зустріч з Юлією Тимошенко, яка подякувала за реакцію СКУ та світового українства на її арешт. У свою чергу Євген Чолій запевнив, що СКУ буде й далі робити моніторинг цього судового процесу та здійснювати діяльність, щоб Україна, згідно з українським законодавством та своїми міжнародними зобов'язаннями, шанувала людські права.

Президент СКУ мав виступ у цій справі перед засобами масової інформації, під час якого засудив невинуватий арешт экс-прем'єр-міністра. З відеосюжетом можна ознайомитись на сайті СКУ за адресою: http://www.youtube.com/watch?v=76IqlphQ8_w&feature=player_embedded%E2%80%8F

Форум української молоді діаспори

Київ, 22 серпня. Прес-конференція на тему: "Молодь діаспори – майбутнє закордонного українства", приурочена до Дня Незалежності України. Організатором заходу виступила Українська Всесвітня Координаційна Рада. Учасники розказали про Форум української молоді діаспори, який проходить з 22 до 30 серпня у Києві, обговорили проблеми української молоді закордоном та шляхи і механізми співпраці молоді української діаспори із молоддю в Україні.

National Black Ribbon Day Commemorations

Toronto – The Central and Eastern European Council of Canada, representing nearly 4 million Canadians of European heritage, commemorated National Black Ribbon Day on August 23rd, 2011 in cities across Canada. National Black Ribbon Day is supported by the Ukrainian Canadian Congress. In each city, all communities were invited to a central place of worship for reflection and to pray together.

Evening ecumenical services were

held in: Montreal – Our Lady Gate of Dawn Lithuanian Church; Mississauga – St. Maximilian Kolbe Polish Church; Winnipeg – St. Vladimir and Olga Ukrainian Catholic Cathedral; Edmonton City Hall, and Vancouver – St. Mary's Ukrainian Catholic Church.

In November 2009, a resolution declaring Black Ribbon Day, August 23, an annual day of remembrance for the victims of Communism and Nazism in Europe was unanimously passed by Canada's Parliament.

UCC Statement on Passing of Jack Layton

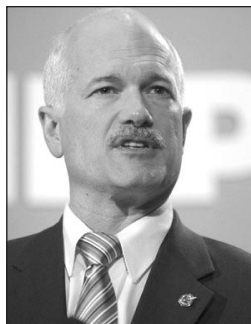
KYIV, UKRAINE - August 22, 2011 - Ukrainian Canadian Congress National President Paul Grod made the following statement today on learning of the death of the Leader of the Official Opposition and New Democratic Party of Canada Leader Jack Layton:

Jack Layton was a friend of the Ukrainian Canadian community for many years, having supported democracy in Ukraine, recognition of the Holodomor, and Internment.

On behalf of the Board of

Directors, our member organizations, and the Ukrainian Canadian community, I would like to express our heartfelt condolences to wife Olivia Chow and the Layton Family.

May his memory be eternal.
Vich'naya pam'yat.

UNF of Canada Statement on the Political Trials in Ukraine

The Ukrainian National Federation of Canada (UNF) condemns the erosion of democratic rights in Ukraine demonstrated in recent months by the escalating legal harassment of opposition politicians, evinced most notably by the arrests of former Minister of Internal Affairs, Yuriy Lutsenko, and now former Prime Minister Yulia Tymoshenko.

It would be disingenuous for Ukrainian authorities to refuse to intervene on grounds of respect for the independence of Ukraine's judiciary. It is, after all, the governmental and executive powers that have authorized and continue to permit the prosecution before the courts of what amounts to cases of political oppression.

It is incumbent on the Government of Ukraine to honour its international and domestic commitments to the strengthening of Ukraine's civil and democratic society. It is also incumbent on the President of Ukraine to exercise his sworn obligation to defend the constitutional rights of Ukraine's citizens.

UNF's members participating in the Ukrainian Embassy's official celebrations of the 20th anniversary of Ukraine's independence will take advantage of this milestone, one which unites all Ukrainians around the world, to convey the UNF's position on this matter to Ukraine's diplomatic representatives to Canada.

In concert with the Ukrainian Canadian Congress, of which it is a founding member, the UNF also urges the Government of Canada to press the President and Government of Ukraine to discontinue prosecution and persecution of opposition politicians and measures that are diverting Ukraine from the path to freedom and democracy.

Taras Pidzamecky
National President

Daria Diakowsky
National Secretary

Toronto, Canada
August 18, 2011

Ukrainian Canadians Unite for Somali Famine Relief

by **Tamara Shephard**,
InsideToronto.com

Memories of the 10 million lives lost in their country's own genocidal famine in 1933 has moved Ukrainian Canadians to launch a campaign with more than \$100,000 to potentially save more than one million Somalis from a similar fate.

The famine crisis gripping Somalia resonates with Ukrainians who remember the world standing silent while the Stalin-led Holodomor killed 25,000 Ukrainians a day in 1933.

The Ukrainian Canadian Congress pledged the funds and kick-started its African famine relief campaign at the International Muslims Organization of Toronto on Rexdale Boulevard. "When a famine-starved child expires its last breath, there is no sound. There is silence," former Etobicoke Centre MP Borys Wrzesnewskyj, who is leading the Ukrainian Canadian Congress's (UCC) Somali relief project, said at the north Etobicoke mosque on August 19. "Today, as it has been for too many

days, approximately 500 children in Somalia will lay their skin-and-bone bodies onto the arid soils of Somalia and become one with the Somali earth. In thousands of Somali villages where there should be the resonance, the beautiful, happy sounds of children playing, laughing, instead there is the sound of silence."

Stefan Horlatsch survived the Holodomor as a 12-year-old boy. Horlatsch's family had their land in the Zaporizhia region of eastern Ukraine, livestock and grain forcibly seized by Soviet authorities during the famine-genocide. Eleven members of his family perished. The retired teacher from High Park pleaded for the world to offer its compassion in the form of immediate relief aid to Somalia. "Ten million Ukrainians perished. Ten million," Horlatsch said. "That is the population of Canada at the time. As a survivor, I say to the world: 'Be kind. Save Somalia.'"

Jim Temerty, Chairman of the UCC National Advisory Council, is the "catalyst" and major donor behind

the UCC's joint fundraising campaign with the Canadian Somali community in support of African famine relief.

"Not only are we trying to raise funds, we're also trying to raise awareness," UCC National President Paul Grod said of the humanitarian crisis causing 3.7-million Somalis to go hungry. "As Canadians, we cannot sit silent as this famine rages in Somalia. Our community knows firsthand the devastating effects of starvation by famine having lost millions of Ukrainians to the Holodomor [when] Stalin tried to eradicate the Ukrainian people."

Project Aran for Horn of Africa Relief is a Toronto-based Somali youth-led project facilitating the distribution of aid in Somali for international relief organizations. "International aid organizations say Somalia is so complex," said Project Aran relief co-ordinator Hassan Adan. "We can facilitate for them. We have the language, the culture, the religion. Use us to make a difference. If the international community and aid organizations have a vision and a mission, there are no obstacles. If there is a will, there is a way."

Dr. Mohamed Gilao, a leader in the Etobicoke Somali community who heads the International Society for the Horn of Africa Relief and Development Operations (ISHARDO), recognized Wrzesnewskyj as the only

Canadian MP to visit Somalia since the country descended into civil war in 1991. "From 2006 to now is absolute war in Somalia," Gilao said, crediting Medecins Sans Frontiers France with the continued operation of the hospital in Somalia's capital rocked for years by gunfire and bombs. Al Shabab, Islamic extremists linked to Al Qaeda, has held Mogadishu hostage for years and has also hindered famine relief efforts. Gilao fundraised in Canada to reconstruct the Daynile General Hospital in Mogadishu in 2004.

ISHARDO is partnering with Woodbridge-based Himilo International Civic Development agency to deliver aid including food to hundreds of Somali families living in IDP (internally displaced persons) camps.

The UCC campaign is eligible for the federal government's fund matching program for all donations made until September 16. Donations marked 'African Famine Relief' may be made online at www.ucc.ca or mailed to the UCC Head Office: 952 Main St., Suite 203, Winnipeg, Man., R2W 3P4.

send letters to
npweekly@look.ca

Незалежній Україні – незалежну Церкву

Філарет, Патріарх Київський і всієї Руси-України

Київ – За 20 років кількість вірян Української Православної Церкви Київського Патріархату зросла вчетверо. Канонічність чи неканонічність УПЦ КП – “це лише вигадки Москви”. Українські Православні Церкви мають прийти до утвердження єдиної Помісної Автокефальної Церкви.

Ми повинні дякувати Богові за те, що він подарував нам незалежну державу. Український народ майже століття боровся за незалежність, якої довго не міг досягнути. Коли настав час, Господь нарешті дав нам незалежність, і ми дякуємо Йому за це. Минуло вже 20 років, і це свідчить, що Україна як держава є і буде. Це достатній термін, щоб визначити, бути чи не бути незалежній країні. Президенти міняються, але кожен з них не випадково захищає інтереси своєї держави.

Ми всі радіємо з того, що в незалежній Україні постала і незалежна Українська Церква – Київський Патріархат. Спочатку ніхто не вірив, що це надовго. Автокефальна Церква існує з 1990 року, але саме Київський Патріархат утворений у 1992 році. Це сталося завдяки об'єднанню його частини з Автокефальною Церквою. Тоді обрали Патріарха Мстислава, через короткий час Патріархом став Володимир, а у 1995 році обрали мене.

За ці 20 років Київський Патріархат збільшився в 4 рази. У 1992 році ми мали близько 1200 парафій і 12 архієреїв. Сьогодні ця цифра зросла до 4500 парафій, і ми маємо 41 архієрея.

У нас достатньо вищих і середніх навчальних закладів, тобто Київський Патріархат повністю самозабезпечений. Головне, що він знаходить підтримку серед народу. На сьогодні Київський Патріархат виріс до статусу найбільшої Церкви в Україні. За даними різних дослідницьких центрів, Київський Патріархат налічує близько 14,5 мільйона віруючих. Для порівняння: найбільша за кількістю парафій Церква нараховує близько 9,5 мільйона вірних. Ця цифра свідчить про зростання і укріплення Київського Патріархату. Той, хто вважає, що він колись зникне, – глибоко помиляється. Київський Патріархат всередині єдиний.

Спроба знищити Київський Патріархат провалилася

Рік тому була спроба боротися з Київським Патріархатом, знищити його, приєднати до Московського. Усі спроби завершилися невдачею.

Напади у Донецьку, на Київщині, в самому Києві, в інших областях показали, що на захист Київського Патріархату повстала не тільки наша громадськість (громадські організації, політичні партії), а й Європа та Америка.

На мою думку, ті, хто хотів знищити Київський Патріархат, впевнилися, що краще його не чіпати. Свідченням цього є зустріч президента із представниками Всеукраїнської Ради Церков. Вона засвідчила, що в Україні, незважаючи на присутність багатьох релігій, мирно вживаються всі Християнські Церкви. Це є ще одним свідченням, що Київський Патріархат є і буде.

У цьому році проведена Хресна хода з метою утвердження Дня Хрещення Русі. Це не лише церковне, а й державне свято. Президент видав указ про утвердження його державним святом. Ми хочемо наповнити це свято змістом, щоб воно відзначалося у всій Україні. Хресною ходою ми хочемо показати велич Української Православної Церкви Київського Патріархату. У цьому році ми зібрали більше 20 тисяч вірних і близько 1,5 тисячі духовенства. Це є свідченням того, яка велика наша Церква. Треба побувати на Хресній ході, щоб відчувати радість і святковий настрій усіх присутніх.

20-річчя незалежної Української Церкви

Ми святкуємо 20-річчя нашої незалежної держави, святкуємо нашу перемогу церковну. Сподіваємося досягнення єдиної Української Православної Церкви. Наша впевненість ґрунтується на кількох моментах. По-перше, це існування самої держави. Коли є держава – мусить бути і незалежна Українська Церква. Сьогодні вона розділена, але в другій частині Церкви, тобто у Московському Патріархаті, уже намітилось розділення. Частина українського населення зрозуміла, що хоче мати повну незалежність від Росії, а інша навпаки – прагне єднання з Москвою. Але

переможе в цій Церкві частина, яка прагне до незалежності. Тоді ми об'єднаємося в єдину Помісну Православну Церкву. Коли це буде – залежить від Бога. Ми не можемо однозначно назвати час, але впевнені, що досягнемо цього. Як були переконані у створенні Київського Патріархату у 1992 році, так і переконані у створенні єдиної Української Православної Церкви. Тому ми святкуємо 20-ліття із впевненістю, з оптимізмом.

По-друге, багато проблем, які існують сьогодні в Україні, – в основному економічні, соціальні проблеми – можуть бути легко подолані. Господь допоможе нам, якщо ми будемо вірними йому. Треба зберігати віру, покладати на нього надію, виконувати заповіді Божі та йти дорогою правди. Господь не благословляє і не допомагає тому, хто йде кривими дорогами. Той, хто йде прямою дорогою, отримує Боже благословення. Тому ми бажаємо, щоб Україна йшла прямою дорогою. Дорогою до Євросоюзу, щоб ми були в одній європейській спільноті, зберігаючи свою незалежність, і в той же час зростали і духовно, і матеріально.

“Вірую в єдину святу, соборну і апостольську Церкву...”

Канонічність чи неканонічність УПЦ КП – це лише вигадки Москви. У Православній Церкві такого поняття взагалі не існує. Наприклад, у Символі віри ми читаємо: “Вірую в єдину святу, соборну і апостольську Церкву...”, там нема слова

Філарет, Патріарх Київський і всієї Руси-України

“вірую в канонічну Церкву”. Тому Москва вигадала назву “канонічна Церква”. Нас не турбує, канонічна чи неканонічна ми Церква. Ми Церква Христова. Інша справа, що Київський Патріархат не визнають як Автокефальну Церкву інші Православні Церкви.

Процес визнання автокефалії проходять усі Православні Церкви. Починаючи з Російської, яку не визнавали 141 рік. Такий процес проходили Грецька, Румунська, Болгарська, Грузинська, Сербська й інші Автокефальні Церкви. Саме тому нас цей процес не турбує. Нас турбує єдність Української Церкви. Коли ми будемо об'єднані і створимо одну Церкву, тоді визнання прийде саме по собі. І вся оця неканонічність, небагатність, незаконність – усе це відпаде як таке, що не має богословського підґрунтя. Свідченням того є велика кількість людей, які підтримують цю Церкву.

Якби це була Церква незаконна, то народ від неї відвернувся б. Але люди її підтримують, і храми наповнені, і Хресна хода підтверджує, що народ підтримує цю Церкву. Значить, вона спасительна, бо вона – Церква.

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Founded in 1919

349 Weston Road (North of St. Clair), Toronto, Ontario, M6N 3P7

- We manufacture granite monuments, markers and other customized granite products
- Drop by and visit our showroom and plant, which is open to the public
- Monuments produced by our firm can be placed in all cemeteries
- Lettering on monuments can be done in any language and can be added to existing monuments in all cemeteries
- We offer after hour appointments and we can arrange in-home visits
- We offer competitive prices, and will treat you with the utmost respect

Please contact Andrew Latyshko, owner
(416) 769-0674 or 1-(888) 836-7771

Kozak
Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

First Annual Ukrainian Heritage Day in Ontario - September 7, 2011

Celebration Organized by Ukrainian Canadian Congress – Ontario Provincial Council and Hosted by St. Vladimir Institute, Toronto

Ukrainian Heritage Day recognizes the role that Ontario has played in successfully welcoming generations of Ukrainians seeking a better life in Canada while celebrating the contributions of Ukrainian Canadians across many communities and walks of life to our province and our country.

On Thursday March 24th, 2011, all parties at the Ontario Legislature unanimously passed *Bill-155: Ukrainian Heritage Day Act* which proclaimed September 7th of each year Ukrainian Heritage Day in the Province of Ontario. *Bill-155* was introduced by Gerry Martiniuk, MPP (Cambridge) and was co-sponsored by Donna Cansfield, MPP (Etobicoke Centre) and Cheri DiNovo, MPP (Parkdale-High Park).

Beginning at 12 noon, a program at Queen's Park celebrates the first

Ukrainian Heritage Day in Ontario with official remarks from MPPs. Keynote remarks by Ted Woloshyn, CFRB Host, will share personal anecdotes and thoughts about the voyage that the Ukrainian community in Ontario has made. For cultural entertainment, artistic performances will feature tenor Taras Chmil and the Desna Ukrainian Dance Company of Toronto.

Following activities at Queen's Park, the celebration continues at St. Vladimir Institute at 620 Spadina Ave. The *Sharing Our Heritage* program starts at 1:30 pm and will feature:

- *Trace Your Genealogical Roots* exhibit by the Toronto Genealogy Group;
- *Ukrainians in the Canadian Armed Forces* exhibit by the Ukrainian Canadian Research and

- Documentation Centre;
- *Episodes in Ukrainian Ontarians' History* archival display by Andrew Gregorovich;
- *The Michael Tomas Exhibit, One Man's Search for his Roots* by the Ukrainian Museum of Canada, Ontario Branch;
- *Remember when...* by artist Johnny Filipchuk;
- *Passing It Forward* documentary film by the Ukrainian Students' Club, University of Toronto;
- Music by *Crazy Voda* with USC Members; and
- Ukrainian traditional lunch.

Ukrainian Canadian Congress - Ontario Provincial Council invites you to celebrate:

The First Annual Ukrainian Heritage Day in Ontario
September 7, 2011
 Front Lawn of Queen's Park
 12 pm - 1pm

День Української Спадщини в Онтаріо:
7 вересня 2011 р.
 12-1 год. дня біля Парламенту Онтаріо
 1:30 год. дня - Інститут св. Володимира

Commemorative Open House - 1:30 p.m.
St. Vladimir Institute

Minister of State for Seniors Alice Wong Visits Ukrainian Canadian Care Centre

L to R: Fred Bilasz, President, Care Centre Residents Council; Ted Opitz, MP Etobicoke Centre; Minister Alice Wong; Bernard Trottier, MP Etobicoke Lakeshore; Alexander Daschko, President and Board Chair, St. Demetrius Development Corporation; and seated, resident William Chaboryk

The Ukrainian Canadian Care Centre [in Toronto's west-end] was recently honoured with the visit by Minister of State for Seniors, the Hon. Alice Wong, on her summer tour of Canada meeting seniors. Accompanied by Ted Opitz, MP for Etobicoke Centre and Bernard Trottier, MP Etobicoke Lakeshore, Minister Wong met with residents and observed various programs and activities. Dr. Wong noted that the community was fortunate to have such a bright and airy home and the Michael and Sophia Witer Special Care Unit. The Special Care Unit is unique in that it provides specialized dementia programming using best practice models and is focused on meeting the needs of residents with dementia who are Ukrainian speaking.

Episodes in Ukrainian Ontarians' History (Archival Material Courtesy of Andrew Gregorovich)

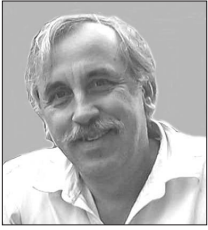
- September 7, 1891:** Vasyl Eleniak and Ivan Pylypiw step onto Canadian soil then head westward through Ontario becoming the first official Ukrainian immigrants in Canada.
- 1914-1920:** 5,000 Ukrainians are interned by Canadian authorities and many more are required to report regularly to police being deemed "enemy aliens" for having been citizens of the Austro-Hungarian Empire. There are six internment sites across Ontario.
- 1917:** King George V presents the Victoria Cross to WWI hero Filip Konowal, a resident of Ottawa before and after the War.
- 1940:** The Ukrainian Canadian Congress is founded to represent the community across the country. Today there are 9 branches of the UCC in Ontario.
- 1951:** John Yaremko becomes the first Ukrainian Ontarian elected to the provincial legislature - serving 25 years.
- 1957:** The Hon. Michael Starr, Copper Cliff native and Oshawa resident, becomes the first Ukrainian Canadian Federal Cabinet Minister.
- 1964:** The Hon. Paul Yuzyk, delivers his maiden speech in the Senate of Canada and introduces the concept of

multiculturalism.

- 1972:** Ukrainian language classes are offered for the first time in Ontario high schools.
- 1976:** Artist William Kurelek, an Alberta native and Ontario resident, is appointed to the Order of Canada.
- 1988:** John Sopinka is appointed to the Supreme Court of Canada
- 1989-1995:** Ramon Hnatyshyn serves as Governor General of Canada
- 1991:** Canada is the first Western nation to recognize Ukraine's independence.
- 2002:** Ernie Eves becomes the first Premier of Ontario with Ukrainian heritage.
- 2007:** Steve Peters becomes the first Ukrainian Canadian to hold the position of Speaker of the Legislative Assembly of Ontario
- 2007-2008:** Business and community leaders Erast Huculak and James Temerty are appointed to the Order of Canada.
- 2009:** The Holodomor (1932-33 man-made famine in Ukraine) is recognized as genocide by the Ontario Legislature.
- March 24, 2011:** The Ontario Legislature unanimously passes a bill proclaiming September 7th as Ukrainian Heritage Day in Ontario.

336,000 Ukrainian Canadians (out of 1.2 million), call Ontario their home!

COMMENTARY

The View From There

By Volodymyr Kish

World Forum of Ukrainians

I am in Kyiv for a couple of conferences, the first of which is the World Forum of Ukrainians. This is the fifth such gathering of representatives of Ukrainian organizations from around the world since the first such forum was held in 1992. These forums are organized by the Ukrainian World Coordination Council (better known by its Ukrainian acronym UVKR – *Ukrayinska Vsesvitna Koordinatsiyna Rada*), a structure sponsored by the Ministry of Culture of Ukraine. In theory it is supposed to provide liaison and informational services to the vast numbers of Ukrainians in the diaspora, however, from the very beginning it has been poorly and inadequately funded (approx. \$75,000 per year), reflecting the Ukrainian government's ambivalent and often hostile relationship with its countrymen abroad.

Undoubtedly, this is one of the reasons why I found the organizational aspects surrounding this conference so poorly run. The registration processes for incoming delegates were chaotic at best, with lack of information, inadequate signage, late and missing program materials, poor on-site coordination and last minute changes in venues. The opening ceremonies were held at the impressive National Opera Theatre, however, I was somewhat less than impressed to find myself in the nosebleed seats of the fourth balcony. Apparently, some 400 of the best seats were appropriated by the Ministry of Culture for their own people. Although I realize I may not exactly be a VIP, I would think that the organizers would want to make a better impression on foreign guests that travel half way around the world to attend such an event. The situation proved even more frustrating the second day when I showed up for the sessions only to be told that even though I was properly registered as a Guest/Observer, the capacity of the hall was limited and only full-fledged delegates and distinguished guests were being allowed in. What a way to win friends and influence people! In any event, I was able to sneak in and take part, as the security and controls at the venue were pretty slack.

President Yanukovich had been scheduled to address the opening of the conference, however, unsurprisingly, he chose to skip the event and instead sent his Minister of Foreign Affairs, Kostyantyn Hryshchenko. The Minister was jeered and heckled a number of times during his speech. Although I found the heckling somewhat bush league, I can understand how some of his remarks, such as how the government was making great strides in democratic reform and fighting corruption, might have struck a raw nerve with some of the delegates.

Throughout the proceedings of the Forum, representatives from dozens of

countries presented an overview of the state of Ukrainian life in their home countries, however, almost all of them took the opportunity to vociferously lambaste the Ukrainian government and President Yanukovich in particular for what was happening in Ukraine. Prominent themes were the prosecution of Yulia Tymoshenko, the assault on the Ukrainian language and efforts to make Russian an official state language, the antics of Ukrainophobe Cabinet Minister Tabachnyk, and the lack of a fair and transparent justice system. These concerns were echoed in the formal resolutions passed by the Forum at the end of its deliberations. These, impressively, literally numbered in the hundreds and were filled with passion and noble sentiments. Realistically though, they have little more than symbolic value, as the Forum and the UVKR hold little sway with the current Government of Ukraine, which will likely ignore them like they have ignored the resolutions of the past four Forums. As for the UVKR, its meagre financial resources will enable them to do little more than publish the resolutions.

It is clear that the Forum currently has little direct power or ability to influence what the Ukrainian government does. Nonetheless, it does have significant value in two respects. Firstly, is its propaganda value – the Forum was well covered in the national media of Ukraine and demonstrated to all Ukrainians the strong disapproval by the large expatriate Ukrainian community of the policies of the current government. Secondly, it provided an opportunity for Ukrainian activists from around the world to network, share ideas, establish working relationships and reinforce their solidarity with the Ukrainian cause.

It is a real shame that the Ukrainian government ever since independence has held diaspora Ukrainians in such low regard. There is a wealth of talent, experience, political and economic capital that could be brought to bear to deal with the many issues that any new fledgling democracy is faced with. Unfortunately, whether the President has been Kravchuk, Kuchma, Yushchenko or now Yanukovich, they have all chosen to essentially ignore the advice and involvement of Ukrainians abroad in the process of building Ukraine into a modern and democratic country.

Ironically, I recently received a press release from the Ukrainian Embassy in Ottawa, touting how the Ukrainian government viewed improving the relationship with Ukrainians abroad as a priority and was drafting a new law to put the process into effect. It is to laugh! The Ukrainian government is good at passing laws. Its track record in actually enforcing them and making them meaningful leaves much to be desired.

Ukraine Turns 20

Alexander J. Motyl

Independent Ukraine turned 20 on August 24th. Some Ukrainians are celebrating, some are demonstrating. Most are too busy making ends meet, going on vacation, tending to their private plots, or worrying about the price of buckwheat to care too much.

Polls show that only about half the population would vote for independence today. About a third wouldn't. And the rest don't know. That looks worse than it is. Compared to such highly nationalistic populations as the Poles and French, Ukrainians look confused. Compared to everybody else, Ukrainians are probably par for the course.

Actually, more worrisome than the large number of opponents of independence is that their percentage has remained stable over the last 20 years and that they are concentrated in the Russian-speaking south and east of the country.

Of course, most of these Ukrainians have also gotten used to living in Ukraine. They take it as a given. They don't like it, but what the heck. Some say they'd prefer living in the Soviet Union, but, in case they missed it, the glorious Land of the Soviets collapsed a while back, so that option is, well, off the table. Others say they'd prefer living in some Russian-led entity, but, since that dream could easily be fulfilled with a cheap one-way train ticket, one can't but wonder how seriously they mean it.

The bottom line is that most people in most places and in most times adapt to their circumstances. True, it'd be nicer if most Ukrainians felt a deep love for their prosperous, democratic country, but since their country isn't prosperous or very democratic, their lack of enthusiasm may be forgiven.

In contrast, Ukraine's current ruling class loves Ukraine. And why shouldn't they? They live well - and they own the place. Unfortunately, their love is the love of the mafia. They love Ukraine because it's an easy mark. For them, Ukrainians are just plain suckers, and you know what W.C. Fields said about suckers: Never give 'em an even

break.

In an ideal world, the benighted masses would drive the thieves out of town. That almost happened during the Orange Revolution and could easily happen again. Then, supporters of Ukrainian independence wanted to clean the stables. Those who opposed or were indifferent to independence were on the other side of the Orange barricade. Now, mafia misrule has led even the opponents and "indifferents" to want to throw the bums out.

The mafia has resisted by playing the independents against the opponents. It's also trying to pick off challengers. And it has, like any group of scoundrels, wrapped itself in the flag. But that isn't fooling anyone. The independents can't be persuaded by their *faux* patriotism, and the opponents and "indifferents" don't care.

Might the mafia change its ways? Not if it's left to its own devices. After all, why should thugs get religion? Might someone force them to see the light? Western democrats and do-gooders haven't a chance. After all, they're suckers. The only one who could out-mafia the mafia is a stronger mafia. And, unfortunately for Ukraine's current mafia, their thuggish godfather to the north is stronger than they are.

Like Johnny Rocco, the gangster in John Huston's *Key Largo* who always wants "more," Vladimir Putin's Russia knows no bounds on its appetites toward Ukraine. The vigorish keeps going up, the cuts keep getting larger, and the demands keep getting more outlandish. If you give them an inch, they'll take a mile. If you give them a mile, they'll take ten. *Jeeze*, what's a poor Ukrainian capo to do?

The answer is obvious: go straight. Get rid of those black shirts and wide lapels, stop smoking cigars and packing heat, cut your fingernails, brush your hair, buy yourself a nice house and mow the lawn, start a respectable business, and join a country club, preferably in Brussels.

Oh, and one more thing. Declare Putin and his sidekick Dmitri Medvedev Heroes of Ukraine. They deserve it. Their thuggishness might just make Ukraine fully independent.

SWANSEA TRAVEL INC.

- квитки на різні авіакомпанії в усі частини світу
- поїздки на Флориду та Карибські острови
- круїзи
- медичне забезпечення для подорожуючих та відвідувачів з України та інших країн
- оформлення запрошень для приїзду до Канади рідних та знайомих
- пересилка грошей

260 Durie Street, Toronto Tel. 416.604.7787 e-mail:lvadyka@rogers.com

Відвідайте вебсторінку

НОВИЙ Шлях

www.infoukes.com/newpathway

Торонто відсвяткувало

Лариса Гринда

24 серпня 1991 року – дата проголошення Незалежності України, за яку боролись і проливали кров цілі покоління українців, назавжди увійде в історію Української держави. Ось уже 20 років Україна незалежна, але усім нам – і українцям в Україні, і українцям, розсіяним по цілому світу, – треба й надалі працювати для побудови сильної та демократичної держави, яка посяде гідне місце в колі інших країн.

Українська громада Торонто та околиць відсвяткувала 20-річчя Незалежності України в суботу, 20 серпня, в Centennial Park. Організатором, як звичайно, виступив Конгрес Українців Канади, Відділ Торонто, а допомогли втілити ідею в життя десятки представників громадських організацій, добровольців і, звичайно ж, спонсорів.

Із самого ранку в парку почалась святкова метушня – ставились кіоски, де можна було довідатися про діяльність тієї чи іншої громадської організації або українського бізнесу, придбати чудові вишивки, гердани, книжки, записи української музики, а також посмакувати традиційними українськими стравами. Для дітей діяв куток із спеціальними атракціонами, в окремому шатрі наймолодші відвідувачі свята малювали і грали в ігри. За кількома столами розмістились шахісти, які проводили змагання з шахів. На спортивних майданчиках проводились турніри з футболу та волейболу.

О першій годині пополудні святкова колона почесних гостей під звуки оркестру “Батурин” пройшла до головної сцени. Ведучі Лариса Баюс та Іван Бейкер привітали присутніх і оголосили про відкриття свята. Після виконання канадського та українського слівнів і святкової молитви, яку провів Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді, Митрополит Юрій та митрофорний отець Української Греко-Католицької Церкви Роман Ґаладза, з привітанням виступила голова Конгресу Українців Канади, Відділ Торонто Оксана Рева. Вона привітала присутніх з визначною датою – 20-ю річницею Незалежності України і побажала щастя, добра, миру, щедрої долі, успіхів в усіх справах заради процвітання незалежної України та добробуту її народу. Пані Рева висловила щиру подяку за допомогу та співпрацю всім українським організаціям, установам, інформаційним засобам, як також головним спонсорам святкувань: платиновим спонсорам – Євгенові і Любі Зараскам з родиною, Кредитовій Спільці “Будучність”, Northland Power; золотим спонсорам – Українській Кредитовій Спільці, Іванові Значкові – Roots and Images, Caravan Logistics, Acuity Funds; срібним спонсорам – Toronto City Councilor Doug Ford, Mitec-EFX Show Systems; медіа-спонсору – CTV Television Network.

Опісля з привітаннями виступили присутні на святі канадські політики. Зокрема, слово виголосив прем'єр Онтаріо Далтон МакГінті, який привітав українську громаду з Днем

Незалежності України і наголосив на важливій ролі українців у житті Канади і провінції Онтаріо зокрема. Від імені прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера промовляв член Парламенту від Консервативної партії Канади з округу Етобіко-Центр Тед Опіц. Також слово мали представники Ліберальної партії та Нової Демократичної партії Канади і міський радник Глорія Лубі.

Від імені Української держави канадських українців привітав генеральний консул України в Торонто Олександр Данилейко.

Після усіх привітів естафету перебрали мистецькі сили Торонто і околиць. В концерті виступили: танцювальний ансамбль “Веснянка” – ОДУМ (мистецький керівник Стефан Кузів, засновник ансамблю Микола Балдецький), музичний гурт “Прут”, Школа мистецтв “Україна” (керівники Леся і Валерій Мовчани), ансамбль “Під облачком”, гурт “Золота ліра”, гість з України – переможець конкурсу “Україна має талант” Ярослав Джусь, молода співачка з Філадельфії (США) Юлія Ступінь. Після кожного виступу артистів нагороджували теплими оплесками.

Друга частина розважальної програми запропонувала виступи танцювального ансамблю “Барвінок” (мистецький керівник Федір Даниляк), Наді Кобеляк, гурту “Прут”, Оксани, Юрія та Володимира Дударів, тріо “Лілея”, Олени Бурменко, Юлі Ступінь, Адріани Туз та гурту “Львівські батяри”. А вели її Оксана Сидорчук-Соколик та Юрій Паньків.

Увагу присутніх на святі привернув футбольний фінальний матч між українськими збірними Канади та Сполучених Штатів Америки, який розпочався о 4 год. попол. Треба додати, що турнір проходив протягом тижня напередодні свята, і участь у ньому взяли українські дружини Австралії, Англії, США та Канади. У фінал вийшли Канада і США, а перемога після наполегливої боротьби дісталася американцям. Вітаємо!

Свято закінчилося вечірньою забавою з танцями під зорями, яка тривала до опівночі.

Конгрес Українців Канади, Відділ Торонто дякує усім за участь, допомогу в організації відзначень і спонсорам за фінансову підтримку. Це завдяки вам День Незалежності України вдався на славу.

20-ту річницю Незалежності України

Міжнародний Форум Українських Жіночих Організацій у Львові

Галина Терешук

Львів – Представниці жіночих організацій із майже 20 країн світу 18 серпня зібралися у Львові на перший Міжнародний Форум, щоб обговорити проблеми українського жіночого руху, виклики сучасності, поспілкуватись і спільно окреслити програму своїх дій у боротьбі за права та свободу українських жінок. Форум тривав два дні.

Зала Яна Матейка Університету “Львівська Політехніка”, де проходив Міжнародний Форум, рясніла вишиванками, в яких були вбрані учасниці. Багатство взорів і кольорів вражало, і при тім жодної сорочки не було однакової. Це справді: українська жінка – ще не вивчений у світі феномен.

Представниці жіночих організацій аргументували унікальність української жінки тим, що вона протягом кількох поколінь, як на Батьківщині, так і на чужині, зуміла зберегти національну ідентичність, організуватися в рух, а нині відстоює Україну в поважних міжнародних інституціях.

У Львові представниці жіночих рухів обговорювали питання освіти, що є основою збереження ідентичності українця за кордоном, розвитку культури, пам'яті.

Один із організаторів Форуму, директор Міжнародного інституту освіти та культури зв'язків з діаспорою Ірина Ключковська вважає, що жіночі організації, яких налічується в Україні 120, мають вчитись у колег з-за кордону відстоювати свої інтереси і права, гендерну рівність.

“Ми будемо ефективними лише тоді, коли будемо наші сучасні і потрібні проекти в світовому контексті розвивати лише на національній основі”, – зазначила Ірина Ключковська.

За роки незалежності Україна щороку втрачає свій найбільший

скарб – українську жінку та українськість. Адже сучасна трудова міграція має жіноче обличчя, наголосила Радіо “Свобода” заступник голови Світової Федерації Українських Жіночих Організацій на Європу, керівник Організації Українських Жінок в Англії Марія Фінів.

У середньому один мігрант утримує 3-4 членів своєї родини в Україні – таку статистику озвучили на Міжнародному Форумі промовці.

“Прикро, що з України виїжджають професіонали, що вони не потрібні Україні. У нас, в Англії, вони працюють прибиральницями, а лікарі – на будовах. Це сумно, що втрачаються розумні люди”, – каже Марія Фінів. Але вона розуміє, що люди рятуються від бідності і хочуть кращого життя для своїх родин.

Нині до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій долучаються і заробітчани. В Європі вони об'єднались у сім товариств. За словами Марії Фінів, не існує конфлікту між “старою” та “ новою” хвилями міграції.

Після Другої світової війни до Англії приїхали 30 тисяч українців, із них жінок – півтори тисячі. Після 1947 року все більше прибувало жінок, які через рік об'єднались у жіночий рух. Спершу вони працювали з дітьми. Кожні 10 років організація змінює напрямки своєї праці, щоб відповідати викликам сучасного світу.

Представниці Світової Федерації Українських Жіночих Організацій прогнозують нову, п'яту хвилю міграції з України, яка вже, по суті, розпочалася. На постійне проживання в Європу виїжджають молоді люди, які не мають наміру повертатися на Батьківщину і швидко асимілюються в англомовне середовище. Нові емігранти не хочуть ставати українською діаспорою, і це питання хвилює світовий жіночий рух.

У Києві відбувся П'ятий Всесвітній Форум Українців

Припинити деукраїнізацію держави, ухвалити закон про статус закордонного українця, підписати міждержавні угоди для забезпечення прав закордонних українців – такі вимоги висунули до керівників України делегати П'ятого Всесвітнього Форуму Українців, який відбувся в Києві 19-21 серпня і який зібрав три сотні посланців із 40 країн світу.

З перших хвилин роботи Форуму його програма зазнала змін. Так, президент України Віктор Янукович на урочисте відкриття не прибув – привітання від його імені виголосив міністр закордонних справ Костянтин Грищенко. Але цей виступ супроводжувався вигуками “Ганьба!”

По-іншому сприйняли звернення до Форуму від Глави Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарета, який, серед іншого, піддав критиці політику деукраїнізації в державі. Владика Філарет також привітав присутніх у залі Національної Опері зі святом Преображення Христового, зазначивши, що вбачає символ українського відродження в тому, що Форум розпочався саме на Спаса.

Президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій привітав учасників Форуму зі святом 20-ої річниці Незалежності України та виступив з промовою, в якій наголосив на останніх тривожних подіях в Україні, поінформував про діяльність СКУ в питаннях захисту людських і національних прав українців в Україні і за її межами та закликав владні та судові структури України припинити повернення України до авторитарної системи управління та до радянського минулого, звільнити з-під арешту політичних опонентів, екс-прем'єр-міністра Юлію Тимошенко та екс-міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, а також звільнити з посади міністра освіти Дмитра Табачника.

Керівники Української Всесвіт-

Голова УВКР
Михайло Ратушний

ньої Координаційної Ради та Європейського Конгресу Українців нарікали на байдужість України до проблем закордонного українства.

Держава не надала дієвого захисту співгромадянам, які за різних обставин опинилися за кордоном, та іноземцям українського походження, наголосив президент Об'єднання Українців у Польщі Петро Тима.

Голова Спілки Українців Іспанії Михайло Петруняк закликав владу України та українські громади разом допрацювати та проконтролювати здійснення Державної програми співпраці із закордонним українством.

А президент Асоціації Українських Організацій Греції Галина Маслюк зазначила, що влада в Україні повинна підтримати українців, які воліють повернутися на Батьківщину і котрі готові за належних умов вкласти людські та фінансові ресурси в розвиток економіки держави. На жаль, поки що Україна не демонструє готовності до цього, зауважила вона.

На разі, кажуть делегати Форуму, Україна не бере до уваги той позитивний досвід, який виробило закордонне українство. І це при тому, що досвід свідчить: діаспора – це провідник національних інтересів та носій культурних і громадських традицій тієї чи іншої держави.

П'ятий Всесвітній Форум Українців завершився 21 серпня ухваленням відповідної резолюції та обранням нового складу УВКР. Головою Української Всесвітньої Координаційної Ради став політолог, народний депутат кількох скликань Михайло Ратушний.

Річні Загальні Збори СКУ

21-23 серпня 2011 р. у Києві відбулися Річні Загальні Збори Світового Конгресу Українців (СКУ). Місцем проведення зборів СКУ обрав Національний Університет “Києво-Могилянська Академія”, головну, щоб засвідчити свою солідарність щодо його боротьби із згоранням демократичних основ в освіті та запобігти советизації цієї вищої школи в Україні. У цьогорічному зібранні взяли участь близько 130 делегатів і гостей із 26 країн світу.

Під час триденної зустрічі

представники світового українства звітували про виконану протягом минулого року працю та накреслювали план роботи на наступний рік. Згідно з програмою, у ході зборів порушено ряд статутних справ та представлено звіти членів Екзекутивного Комітету, голів рад і комісій СКУ, представників українських крайових центральних репрезентацій, світових надбудов та крайових організацій СКУ.

СКУ також виокремив кілька важливих для української спільноти

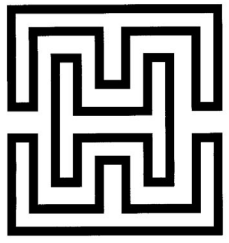
тем, які були обговорені під час трьох круглих столів: 22 серпня – “Проблеми дотримання і захист людських прав і свобод українців” та “Шляхи посилення співпраці та координації діяльності складових організацій СКУ” і 23 серпня – “Державна програма співпраці із закордонними українцями на період до 2015 р. та можливості отримання фінансової допомоги від неурядових організацій”.

У рамках Річних Загальних Зборів СКУ 20 серпня відбулася Конференція Комісії людських і громадянських прав СКУ та 21 серпня – Української Світової

Кооперативної Ради СКУ. А від 22 до 30 серпня в Київському міському будинку вчителя пройшов Форум української молоді діаспори “Київ-2011”, співорганізатором якого є молодіжна комісія СКУ, – Конференція Українських Молодіжних Організацій.

Детальнішу інформацію про Річні Загальні Збори СКУ 2011 р. можна прочитати на сайті СКУ http://www.ukrainianworldcongress.org/UserFiles/File/Annual_Meetings_2011/Program2011.pdf або отримати по телефону: 416-323-3020 (Канада).

Світовий Конгрес Українців

“Літопис УПА” як джерело інформації про український визвольний рух часів Другої світової війни

Історія Української Повстанської Армії залишається й досі маловивченою сторінкою нашої історії. В Україні про неї заговорили вголос тільки за президентства Віктора Ющенка, а після зміни влади та політичного курсу нею продовжують займатися лише поодинокі відважні дослідники. Поза Україною, в західному світі і далі домінує назагал негативне ставлення до українських повстанців-патріотів, виплекане багаторічною потужною радянською пропагандивною машиною. На щастя, в Канаді є професор Петро Потічний. Сам колишній вояк УПА, він поклав за справу свого життя розповісти правду про український визвольний рух періоду Другої світової війни і робить це найефективнішим способом – мовою архівних документів, спогадів учасників та свідчень очевидців. Саме цьому монументальному виданню і було присвячене засідання НТШ ім. Т. Шевченка, яке відбулося 14 липня у приміщенні КУМФ у Торонто. Як важливий додаток до доповіді проф. Потічного був показаний також документальний фільм “Бандерівці”, знятий чеськими кінематографістами.

На початку вечора доповідача представив присутнім проф. Юрій Даревич. Петро Потічний з юних літ був полум'яним патріотом України. Вступив до УПА, коли йому було лише 15 років. У 1947 р. його відділ мав завдання перейти через Чехословаччину до американської зони в Німеччині, щоб донести правду про повстанців у широкий світ. Лише одиницям вдалося виконати це завдання, серед небагатьох щасливців виявився і П. Потічний. Після еміграції до Америки П. Потічний служив в американському війську в Японії, а по закінченні служби вчився у Колумбійському Університеті в Нью-Йорку. Переїхавши до Канади, він працював професором політології в університеті в Гамільтоні. Від 1973 року почав видавати багатомовний “Літопис УПА”.

У своїй інформативній доповіді проф. Потічний розповів про справді титанічний труд, який він і десятки добровольців-ентузіастів вклали у це вражаюче видання. “Літопис УПА” було засновано 1973 року Об'єднанням Колишніх Вояків УПА у США і Канаді та Товариством Колишніх Вояків УПА ім. ген. хор. Тараса Чупринки у США і Канаді. До 2011 р. вийшло вже 92 томи, а наступного року обсяг видання охопить 100 томів. “Літопис” складається з кількох серій. Основна серія включає документи підпілля, принесені з України, а також документи польських, німецьких, чеських, словацьких архівів та деякі документи з радянських архівів. У “Новій серії”, заснованій 1995 року, переважають радянські документи, що стали доступними від встановлення незалежності України, зокрема протоколи допитів керівників УПА та ОУН. Серії “Бібліотека” та “Події і люди” присвячені аналітичним розвідкам та спогадам. Надзвичайно цінними є спогади різних учасників УПА про Романа Шухевича. Велику історичну вартість мають і зібрані та перевидані підпільні часописи “Чорний Ліс”, “Ідея і Чин”, “Вісті з Терену” та інші. Географія “Літопису” охоплює Волинь, Тернопільщину, Львівщину, Карпатський регіон та Закарпаття. Окремі томи подають списки полеглих воїнів на теренах всієї Західної України, а також реєстри підпільників і колаборантів Львівщини і Дрогобиччини. Назагал, значення “Літопису” для збереження та розповсюдження історичної правди про визвольну боротьбу українських патріотів у роки Другої світової війни важко переоцінити. Кожен том має передмову українською та англійською мовами. Видання “Літопису” розсилаються у всі головні бібліотеки світу. Також зусиллями проф. Потічного було засновано архів “Літопису” при бібліотеці Торонтського

Професор Петро Потічний

– Дарія Даревич

Університету.

Після доповіді проф. Потічного було продемонстровано документальний фільм “Бандерівці”, створений нещодавно чеськими кінематографістами. Перекладав з чеської на українську проф. Йосип Сірка. Необхідно пам'ятати, що зусиллями радянської пропаганди, а також завдяки провокативним діям радянських спеціальних служб у Чехословаччині ще донедавна панувало надзвичайно негативне ставлення до вояків УПА. Як показав цей найновіший фільм, чеські історики врешті усвідомили, що українці мали сотні причин ненавидіти комуністів та сталінський режим і що боротьба УПА була мотивована

благородним прагненням українських патріотів визволити свою землю від будь-яких загарбників. Те, що серед опитуваних осіб – очевидців та учасників подій – як авторитетний експерт виступає у фільмі проф. Петро Потічний, яскраво свідчить про величезну вагу “Літопису УПА” як об'єктивного джерела історичної правди.

Праця над “Літописом” триває, у найближчому майбутньому планується видати ще принаймні 25 нових томів. Тому видання потребує всебічної підтримки від української громади.

Датмара Турчин-Дувірак,
пресовий референт НТШ

Flower Fantasy

Замовляйте квіти в українській крамниці

Власник Любомир Левицький

365 Cawthra Rd. #6 Mississauga, Ont.

www.flowerfantasy.ca

Tel.: 905. 279. 2215

SINCE 1965 - **45** years in business!

BLOOR TRAVEL

Літаком чи кораблем – кращі ціни Вам знайдем!

Air Tickets
Hotel Reservations
Car Rentals
Train Tickets
All Inclusive Holidays
Cruises
Travel & Visitor Insurance

Tel. **416-535-2135** email: **bloortravel@bellnet.ca**

2336A Bloor Street West, Suite 200, 2nd floor

Уклін дорогим нашим сеньйорам

Як легко насолоджуватися життям, коли бачиш на власні очі його красу, – у час, коли бувають трави, цвітуть сади, над вишнями рояться невтомні бджоли і все довкола пахне літом... В Онтарію, як і по цілій Канаді, перший місяць літа – червень – спеціально присвячений старшим, сеньйорам. Цьогорічним гаслом є “Насолоджуймося життям”, тобто живімо яскраво, дихаймо на повні груди, радіймо кожному дневі, будьмо активними.

Для сеньйорів Пансіону ім. Івана Франка, що у Миссиссазі, бути активними не новина, бо вже від самого початку заснування Пансіону наші мешканці не

розпочалося подячною Святою Літургією, яку за здоров’я мешканців у каплиці Пансіону на Вінстон Чирчіл Бульвар відправив священник УПЦ о. Богдан Сенцьо. А за кілька годин, десь коло 2-ої пополудні, до святково прибраного зимового городу почали сходитися мешканці та гості. Кожен вибирав собі місце до вподоби, зручно розташовувався за столиком, накритим на 4 персони, і під звуки фортепіано зачаровано полинав у спогади... У декого на очах сльози – так зворушливо грає маестро Мирослав Іванів, переносючи у час, коли під ту ж саму музику кружляли вони у вальсі, молоді, щасливі... Запах герані (вазончики на столах

На святі сеньйорів у Пансіоні ім. І. Франка

знають, що таке сумувати, – увесь час зайняті. Колись було багато ручних робіт для оздоблення новозбудованого Пансіону: ткацтво, вишивання, декорування місцевої гордості – Музею українського народного мистецтва. З часом потреби і зацікавлення змінилися, але бажання робити щось корисне для добра своєї оселі у мешканців залишається сталим. І якщо говорити про нинішніх добровольців Пансіону, то майже всі вони є нашими мешканцями – енергійні, віддані, завжди охочі допомогти. Навіть до найменшої праці, яку виконують, ставляться з повною посвятою: чи то вареники ліпити, чи обривати “вишеньки-черешеньки червоної-спілі”, чи чистити яблука (плоди з місцевого саду), з яких наші пані-кухарки приготують смачні муси і солодке печиво... І тому на святі на честь сеньйорів Пансіону ім. Івана Франка 29 червня Дирекція та адміністрація мали на меті по-особливому відзначити своїх мешканців-добровольців і жертводавців, а також погратувати всім старшим за те, що у золотій порі свого віку залишаються енергійними, творчими і повними життя.

Свято на вшанування сеньйорів

призначені у дарунок для кожного учасника свята), золото й вишивка на обрусах додають затишку і водночас вишуканості очікуваній події та, разом з тим, промовисто свідчать: “Ви для нас цінні, дорогі наші сеньйори. Уклін Вам!”

Ця думка прозвучала й у вітальному слові ексекютивного директора Терені Тонкович, котра подивляла мужність і щоденний героїзм українських родин-поселенців у Канаді, які своєю невтомною працею змагали за кращу будучність для своїх дітей. Щиро подякувавши усім сеньйорам, пані Тонкович спеціально відзначила найактивніших з них, котрі безкорисною добровільною працею спричинилися для добра і процвітання Пансіону у 2010 році. Від імені Дирекції Пансіону ім. Івана Франка та Управи Товариства Український Дім для старших їм були вручені подячні грамоти. Ось імена наших добровольців та їхні заслуги: отець-капелян Тарас Гарасимчук (духовний провід і моральна підтримка для мешканців Пансіону), п. Володимир Даровський (мистецьке обтинання кушів та дерев), п. Роман Чипчар (фотографії і фільмування імпрез у Пансіоні),

Пансіон ім. Івана Франка у Миссиссазі по-особливому вшанував своїх мешканців у місяці, присвяченому старшим

Жертводавець Александра Матвійчук з подячною грамотою

п. Володимир Савдик (допомога при церковній обслузі, при чищенні яблук і в саду), п. Микола Дроб’яско (висвітлення фільмів для мешканців, допомога при чищенні яблук і в саду), п. Іван Кацюба (допомога при церковній обслузі та чищення яблук).

Ліпити вареники та/або чистити яблука, а також зривати вишні, яблука, сливи зі саду Пансіону допомагали добровольці: п-і Ярослава Андріїв, п-і Марія Галівушка, п-і Антоніна Гамівка, п. Микола Гудз, п-і Тіна Дашко, п. Василь Катериняк, п-і Лідія Коваленко, п-і Анна Купчак, п-і Ева Маслюх, п. Михайло Меланек, п-во Яніна і Василь Мендзак, п. Орест Найда, п. Віктор Павленко, п. Іван Панькуш, п. Петро Параняк, п. Григорій Пилип’як, п. Василь Прийма, п-і Анна Тимик, п-і Ева Товарницька, п. Антон Федіцький, п-і Надія Хемій, п-і Євгенія Ціховлас.

Особливої уваги заслуговують і ті мешканці, котрі, не маючи змоги допомагати фізично, постійно підтримують Пансіон ім. Івана Франка фінансово. Подячні грамоти були вручені жертводавцям, які до червня 2011 року склали на потреби Пансіону більш ніж п’ять тисяч доларів (\$5,000). Ось їхні імена: п. Михайло Джансон (\$82,050), отець-капелян Тарас Гарасимчук (\$24,800), п-і Марія Блажко (\$9,900), п-во Анна і Павло Дрозд (\$8,400), п-во Вероніка і Володимир Дуб (\$8,100), п. Петро Параняк (\$7,000), п. Володимир Даровський (\$6,120), п. Роман Чипчар (\$6,100), п-і Ада Горгота (\$5,582), п-і Александра Матвійчук (\$5,000).

Щиро дякуємо усім Вам, дорогі наші, шановні добровольці і жертводавці! Хай Бог винагородить сторицею.

На святі сеньйорів у Пансіоні ім. І. Франка, як і годиться, не обійшлося без смачного частування. Мешканці,

жартуючи, запитували, чи ми, бува, не додали у панч чогось “міцнішого”, – напрочуд веселий настрій мали всі. Насамкінець, коли внесли великий, по-мистецькому оздоблений торт, на якому було написано “Уклін сеньйорам” і горіли бенгальські вогні, залунало гучне многоліття для наших старших. Присутній на святі заступник голови Дирекції Олександр Харченко відзначив, що ні в одній країні так достойно не пошановують старших, як у Канаді, і ми повинні бути гордими з того, що живемо тут. Коли ж слово взяла член Дирекції Марія Шкамбара, обличчя сеньйорів зацвіли усмішками: приємно було чути, що наші мешканці нагадують пані Шкамбарі її односельчан з України. А це означає, що зберігся тут, у Пансіоні, український дух і традиції. Тому-то так по-родинному забавлялися наші сеньйори на своїм святі, під звуки акордеону співаючи народних пісень і... насолоджуючись життям!

Квітка Гриньків

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу
ПІСНЯ УКРАЇНИ
з радіостанції CJMR
на хвилях 1320
Від понеділка до п’ятниці—
7:30 до 8:00 ввечері
Субота і неділя—
5:00 до 5:30 пополудні
Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик
Телефон 416-536-4262
Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada